

mom predchádzali hyperoptimistické prognózy ozdravenia. A nasledovalo promptné vytriezvenie. No zatiaľ čo situácia v Grécku sa aspoň nateraz upokojila, s Ukrajinou to nevyzerá ani trochu pozitívne. Jej ekonomika sa od Majdanu dramaticky scvrkáva, zatiaľ čo musí niesť enormné náklady na vojnu. A znehodnocujúca sa mena ženie ceny rapídne nahor. Ukrajinci sa preto vo veľkom zbavujú hrivny - ideálne výmenou za cudziu menu. Fakt, že sa to centrálna banka pokúsila zatrhnuť, hoci si to o pár hodín rozmyslela, môže byť znakom, že sa veci dostávajú spod kontroly.

Zvládnutie krízovej situácie pritom nie je tá najväčšia výzva. Ukrajina potrebuje v prvom rade reformy. Musí zvládnuť, čo sa jej nepodarilo od získania nezávislosti - popasovať sa so všadeprítomnými bariérami v podnikaní, korupciou a prebujnenou byrokraciou. Jej ekonomické problémy totiž nie sú dôsledkom vojny. Sú ňou znásobené. Má pritom čo dobiehať. Na porovnanie, Ukrajina po páde komunizmu začínala na rovnakej pozícii ako Poľsko. No zatiaľ čo Ukrajina má dnes ročný HDP na osobu približne 4-tisíc dolárov, Poľsko si užíva viac ako trojnásobne lepšiu životnú úroveň.

Iste, občas pri poskytovaní finančnej pomoci prevážia politické dôvody. V prípade Ukrajiny sa preto o niekoľko rokov a desiatok miliárd dolárov neskôr zrejme vynorí otázka, či nebude lepšie celú pôžičku zaknihovať ako „dar“...

TAKTO TO VIDÍM JA

Je suis Charlie

**Imrich Béreš, predseda
Predstavenstva Prvej
stavebnej sporiteľne**

Terroristické útoky pred pár týždňami neotriasli len Parížom a Kodaňou, ale celým demokratickým svetom. Miliardy ľudí naživo sledovali drámu, ktorá nenechala chladných ani teroristov, ani potenciálne obeť, teda nás všetkých. Nebudem súdiť, či je z bezpečnostného hľadiska a z hľadiska propagandy teroristov vhodné dať týmto smutným uda-

lostiam toľko mediálneho priestoru. Chcel by som sa dotknúť problému multikultúry a jej následkov.

Priveľa imigrantov

Keď ktokoľvek z nás niekam emigruje alebo emigroval, či už z politických, sociálnych alebo rodinných dôvodov, dostane sa do prostredia inej kultúry, ktorej by sa mal, resp. sa musí prispôbiť. Nikto imigrantom nebráni dodržiavať svoje tradície, zvyky, používať svoj jazyk, ješť svoje jedlá alebo vyznávať svoje náboženstvo. Problém je, že imigrantov v Európe je veľa. Vyplýva to nielen z koloniálneho dedičstva niektorých krajín, ale v niektorých prípadoch je to veľkorysá imigrantská politika v dôsledku „kupovania si odpustkov“ za hriechy spôsobené v nedávnej minulosti. Imigranti sa začínajú vymykať spod kontroly.

“
Niekedy je veľkorysá imigrantská politika dôsledkom „kupovania si odpustkov“.

Nielenže väčšina z nich zneužíva veľkorysé sociálne systémy, ktoré sú dotované z daní nás všetkých, ale mnohí nemajú žiadny záujem prispôbiť sa kultúre krajiny, ktorú obývajú a ktorej poväčšine aj obyvatelmi sú. A nie sú to len imigranti. Mnohí sú už niekoľko generácií v krajine, ktorá veľkoryso prichýlila ich predkov a sú aj

občanmi jednotlivých krajín. Je až zarážajúce, koľko občanov EÚ s pasom členskej krajiny bojuje v armáde Islamského štátu. Kde sa stala chyba?

Lahké terče

Podľa mňa v neschopnosti sa prispôbiť prostrediu na jednej strane a nízkemu stupňu vzdelania a narastajúcemu počtu nezamestnaných v celých generáciách na strane druhej. Neprispôbiví ľudia nízkeho vzdelania a trvalo nezamestnaní sú ľahkým terčom pre teroristické a iné organizácie, ktoré dokážu týmto ľudom, poväčšine stojacim na pokraji spoločnosti, ponúknuť sny. Sny, ktoré sú marketingovo dobre pripravené a pre demokratický svet nebezpečné.

Niekde sme vo svojej demokratickej veľkorysosti urobili chybu, ktorá sa bude ťažko naprávať.